

на Богово мѣсто, щехъ да направѣ, щото тиквата да бѣде на туй дърво, а жирѣтъ на тази малкѣ връжѣ. Когато человекѣтъ си мыслеше тѣй, дойде му голѣма дръмка на очитѣ, и като печеше слѣнце, той лѣгна подѣ единѣ дѣбѣ на сѣнкѣ. Като спѣше, подухна единѣ вѣтрецѣ горянинѣ, и откѣсна единѣ жирѣ, та падна на носа му и го разбуди. Человекѣтъ тогава извика: „Сега припознавамѣ, че съмѣ лудѣ, и че Богѣ има право дѣто ѣ наредилѣ работитѣ тѣй, както си сѣ. Що щехѣ да станѣ, ако бѣше была тиквата на дѣба? тя като паднеше, щеше да ми смаже главѣтъ.“ Отѣ онуй връме человекѣтъ постана по-умень, благодари се и се чудеше на разумностѣтъ, съ коѣто Богѣ бѣше наредилѣ цѣль свѣтъ, и немаше вече що да говори на срѣща за сичко, което не бѣше направено както го той мыслеше.

СОФІЯ.

Струва ми се, че бяхъ была много задоволна, ако да бѣхъ знаяла физикѣтъ; человекѣтитѣ, които ѣ знаѣтъ, не умѣѣтъ да се наслаждаватѣ отѣ неѣ.

УЧИТЕЛКА.

Право имате, мила; но най-напрѣдѣ трѣбва да научите исторіѣтъ. Нека видимѣ, Марія да ли знае наусть своѣтъ.

МАРІЯ.

Трима Израилтяни, които се наричахѣ Корей, Датанѣ и Авиронѣ, се побунихѣ противѣ Мойсеа и зехѣ на своѣ странѣ въ побунѣтъ си двѣстѣ и педесетѣ человекѣ. Тѣ се бѣхѣ разсърдили, защото бѣше дозволено само на Аарона и сыноветѣ му да